

సభాపత్వం - ధర్మానారం

విష్ణుశ్శర్ధరథ్యానమ్

పుణ్యంబరథరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ |
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిష్ణోపశాంతయే ||

శ్రీనిఖాసధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహా దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ్ |
సర్వాపత్రివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ||

శ్రీకృష్ణధ్యానమ్

కృష్ణాయ యదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే |
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ||

వ్యాసధ్యానమ్

కృష్ణదైవాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహాతే రతమ్ |
వేదాభ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ||

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాక్షీతే, విరాజమానస్య, శ్రీమదభిలాండకోటి -
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వాశామ్,
అస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థైశ్వర్యాభివృద్ధిర్థం,
విషుచికేత్యాది, క్రమిజనిత, సమస్త దుష్టుభావ, నిరూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధిర్థం, ధర్మరక్తామమోక్షాఖ్య, చతుర్వ్యధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తాపక్షయూర్థం, సనాతన ఆర్థధర్మస్య, సర్వాన్నతిసిద్ధ్యర్థం, తద్దర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్నాపాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్పరం,
సప్తాంశాధ్యాయంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మాణి నమః

అణ శ్రీమహారతే సభాపరాణంతర్రత అర్థాభిపూరణపరవసి

నష్టత్తింశోఽ ధ్యాయః

శిశుపొల ఉంఘాడ

నాయమర్థతి వార్షేయః తిష్ఠత్తియహ మహాత్ముసు ।

మహీపతిము కౌరవ్య రాజవత్సార్థివార్థణామ్ ॥ 37-1 ॥

నాయం యుక్తః సమాచారః పాండవేము మహాత్ముసు ।

యత్కుమాత్ పుండరీకాక్షం పాండవార్చితవానసి ॥ 37-2 ॥

బాలా యూయం న జానీధ్వం ధర్మః సూక్ష్మోగ్రాహి పిండవాః ।

అయం స్ఫుత్యతిక్రాంతః హ్యపగేయోఽల్పదర్థానః ॥ 37-3 ॥

త్వాదృశో ధర్మయుక్తో హి కుర్యాణః ప్రియకామ్యయా ।

భవత్యభ్యధికం భీష్మః లోకేష్యవమతః సతామ్ ॥ 37-4 ॥

కథం హ్యరాజా దాశార్థః మధ్యే సర్వమహాజ్ఞితామ్ ।

అర్థణామర్థతి తథా యథా యుష్మాభిరర్చితః ॥ 37-5 ॥

అథవా మన్యసే కృష్ణం స్థవిరం కురుపుంగవః ।

వసుదేవే స్థితే వృద్ధే కథమర్థతి తత్పుతః ॥ 37-6 ॥

అథవా వాసుదేవోఽపి ప్రియకామోఽనువృత్తవాన్ ।

ద్రుషదే తిష్ఠతి కథం మాధవోఽర్థతి పూజనమ్ ॥ 37-7 ॥

అచార్యం మన్యసే కృష్ణమ్ అథవా కురునందన ।

ద్రోణే తిష్ఠతి వార్షేయం కస్మాదర్చితవానసి ॥ 37-8 ॥

బుత్యజం మన్యసే కృష్ణమథవా కురునందన ।

ద్వోపాయనే స్థితే వృద్ధే కథం కృష్ణోఽర్చితస్యయా ॥ 37-9 ॥

భీష్మే శాంతనవే రాజన్ స్థితే పురుషసత్తమే ।

స్వచ్ఛందమృత్యుకే రాజన్ కథం కృష్ణోఽర్చితస్యయా ॥ 37-10 ॥

అశ్వత్థామ్మి స్థితే వీరే సర్వశాస్త్రవిశారదే ।

కథం కృష్ణస్యయా రాజన్ అర్పితః కురునందన ॥ 37-11 ॥

దుర్మోధనే చ రాజేంద్రే స్థితే పురుషస్తుమే ।
కృపే చ భారతాచార్యే కథం కృష్ణస్వయం ర్చితః ॥ 37-12 ॥

ద్రుమం కింపురుషాచార్యమ్ అతిక్రమ్య తథాం ర్చితః ।
భీష్మకే చైవ దుర్భర్షే పాండువత్స్రుతలక్షణే ॥ 37-13 ॥

పృపే చ రుక్మిణి శ్రేష్ఠే ఏకలవ్యే తథైవ చ ।
శల్యే మద్రాధిపే చైవ కథం కృష్ణస్వయార్చితః ॥ 37-14 ॥

అయం చ సర్వరాజ్ఞాం వై బలశ్శాఖీమహాబలః ।
జామదగ్న్యస్య దయితః శిష్యో విప్రస్య భారత ॥ 37-15 ॥

యేనాత్మబలమాశ్రిత్య రాజునో యుధి నిర్మితాః ।
తం చ కర్మమతిక్రమ్య కథం కృష్ణస్వయార్చితః ॥ 37-16 ॥
ఇతి శ్రీమహాభారతే సభావరాంతర్గత అర్థాభిహారణపరవాణి
సప్తత్తింశాధాయే షాడితశల్మీకాః

సుభాషితమ్

శాంతాయ గుణినే చైవ యునే చ విదుషేఉపి చ ।
ధర్మిష్టాయ సుతాం దత్యా దశవాజిఫలం లభేత్ ॥
యః కన్యాపాలనం కృత్యా కరోతి విక్రయం యది ।
విషదా ధనలాభేన కుంభిపాకం స గచ్ఛతి ॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి
గౌరవిందనామావశి

అథ క్షమాప్తార్థినా

యదక్షరపదబ్రహ్మం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ |
తత్పర్యం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్తస్తతే ||

అథ లింగక్షేమాప్తార్థినా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం
వ్యాయేవమార్గేణ మహీం మహీశాః |
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చపుభమస్తు నిత్యం
లోకాస్మమస్తాస్మినో భవన్తు ||

అథ భగవత్పమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వ
బుద్ధ్యత్వైనా వా ప్రకృతేస్వభావాత్ |
కరోమి యద్వత్సకలం పరమై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి ||

అథ మంగళమ్

శ్రియఃకాన్తాయ కఖ్యాణానిధయే నిధయేత్రథినామ్ |
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ||

